

Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

17. marts 2016

Folketingets Kulturredvalg har den 29. februar 2016 stillet mig følgende spørgsmål, nr. 1 (Lovforslag nr. L 138), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål:

Ministeren bedes kommentere henvendelse af 28. februar 2016 fra Lars Vestergaard, København N, jf. L 138 – bilag 2.

Svar:

I sin henvendelse af 28. februar 2016 nævner Lars Vestergaard en række forhold ved lovforslaget, som han finder anledning til at kommentere.

For det første bemærker Lars Vestergaard, at det i en længere årrække har været uofficiel praksis hos en række dominerende signaludbydere, at alle, der på tro og love ikke ser tv, kan fritages for at betale til tv-forsyning. Lars Vestergård finder på den baggrund ikke, at lovforslaget er nogen stor landevinding, da det alene ophøjer hidtidig praksis til lov.

Hertil skal jeg alene bemærke, dels at ministeriet ikke er bekendt med sådan praksis, dels at det alene er ved lovgivning, at husstande kan sikres en ret til fritagelse (under de i lovgivningen fastlagte nærmere forudsætninger).

For det andet finder Lars Vestergaard ikke, at der bør kunne opkræves betaling for boliger/lejemål, der ikke abonnerer på signaler, med mindre der er tale om ekstraordinære tilfælde af helt nye installationer. Der henvises i den forbindelse til, at anlæggene for længst er betalt over boligafgiften og afskrevet.

Jeg kan hertil bemærke, at den adgang, der efter lovforslaget vil kunne være for ejerne af fællesantenneanlæg, ejerforeninger o.l. til at opkræve betaling til dækning af faste omkostninger ved anlæggene (etablering, forbedring og drift), også fra husstande, der har fravalgt fælles programforsyning over anlæggene, i sagens natur forudsætter, at

ejeren af fællesantenneanlægget, ejerforeningen e.l., har sådanne omkostninger. Er et anlæg med eventuelle forbedringer således fuldt afskrevet, vil der kun kunne kræves betaling for/refusion af omkostninger til driften af anlægget (vedligeholdelse mv.). For en nærmere beskrivelse af hvilke forhold, der skal gøre sig gældende, for at der kan opkræves betaling for faste omkostninger ved et anlæg, samt begrundelsen herfor, skal jeg henvise til lovforslagets bemærkninger.

For det tredje finder Lars Vestergaard ikke, at den foreslåede regulering reelt kommer de svageste beboere til gode, da de næppe har forudsætningerne for at vælge en anden tv-distributør. De vil således fortsat være underlagt et beboerflertals eventuelle beslutning om en fælles programforsyning med en stor programpakke, hvis de ikke ønsker "sort skærm". Lars Vestergaard finder derfor, at ejere af fællesantenneanlæg i stedet bør pålægges at tilbyde alle tilsluttede husstande en (billig) minimumspakke omfattende de offentlige licensbetalte public service-kanaler som "must carry".

Hertil skal jeg bemærke, at en sådan regulering dels vil betyde en genindførelse af "must carry" på DR's og de regionale TV 2-virksomheders programmer (TV 2-hovedkanalen er ikke licensfinansieret, selv om den er pålagt public service-forpligtelser). "Must carry" på disse kanaler blev afskaffet medio 2013 af et bredt politisk flertal bag Mediaaftale 2012-2014. Desuden vil en sådan regulering betyde et indgreb i de enkelte tv-distributørers forretningsmodeller. Jeg mener umiddelbart ikke, at der er grundlag for en sådan indgribende regulering, bl.a. fordi det efter min opfattelse et spørgsmål, som løses bedst af markedet. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at det er min forventning, at den øgede konkurrence på markedet for tv-distribution, som nærværende lovforslag må forventes at give anledning til, vil kunne påvirke tv-distributørernes forretningsmodeller i retning af mindre og billigere grundpakker eller evt. slet ingen pakker.

Bertel Haarder